

Emne: Et opråb fra tilskadekomne fængselsbetjente

Hej på Borgen

Som tilskadekomnen fængselsbetjent på førtidspension, har jeg sendt flg. Brev til justitsministeren i kraft af at han er øverste chef for kriminalforsorgen.

Om den skulle være sendt til Fru Sophie Løhde, ved jeg ikke.

Jeg har ihvertfald ikke modtaget noget svar, så nu sender jeg den også til jer, i et spinkelt håb om at noget kan gøres.

Der er også en artikel i det seneste fagblad fra fængselforbundet på side 21.

[faengselsforbundet.dk/download-document/?filename=2024/05/FF JUNI 2024 OPFLAG KOR 03.pdf](https://faengselsforbundet.dk/download-document/?filename=2024/05/FF_JUNI_2024_OPFLAG_KOR_03.pdf)

Kære Peter Hummelgaard

Mit navn er Karsten Pillsburg. Jeg er en af de mange tilskadekomne fængselsbetjente.

Jeg blev overfaldet, første gang i Enner Mark den 14 februar 20 af et LTF bandemedlem. Det skete igen 14 februar 21 i Renbæk. Valentinsdag er ikke min favoritdag.....

Begge gange var jeg sygemeldt i ca 5 uger, men vendte tilbage til arbejdet. Det var med en skræk i livet, de første dage man går ind bag murene efter sådan en omgang.

Derefter fulgte en del hårde oplevelser rundt i de danske fængsler, som gjorde at jeg i 22 knækkede og ikke kunne mere.

Jeg rejste meget rundt i jylland og på fyn, som en del af forstærkningsholdet, der blev oprettet i 2018

I dag er jeg på førtidspension, en titel jeg ærlig talt har det stramt med. Jeg føler ikke at jeg bidrager til samfundet, men jeg kan desværre ikke. Håber det kommer.

Jeg har altid arbejdet. Er uddannet slagter før jeg blev betjent.

For kort tid siden, erfarede jeg, via min fagforening, at erstatningsnævnet netop har forlænget deres sagsbehandlingstid med 24 mdr. Holder det stik, hvilket jeg formoder det gør, har min sag ligget hos dem i 4 år.

Hvordan kan noget tage så lang tid. Jeg vil så frygtelig gerne kunne give min børn en god sommerferie, samt kunne spæde til at sende min ældste søn på efterskole til sommer, således det ikke kun hænger på min eks-kone.

I det hele taget, vil det lette MEGET, hvis min sag om tabt arbejdsfortjeneste kunne blive afsluttet. Jeg syntes 3 år er længe, men der er folk der venter endnu længere.

Vi sidder en del betjente tilbage med følelsen af at, i bedste fald at være blevet glemt, i værste fald at være blevet syltet.

Kan det være rimeligt at få sådan en behandling, når man har givet sit helbred til statens tjeneste? Hvordan kan det være rigtigt?

Vi/jeg syntes det er rigtig hårdt at have sådan en sag hængende over hovedet. Man sidder med følelsen af at man er kommet i en kasse man ikke kan komme ud af, før nogle andre gør noget. En kasse, der ikke er særlig rar at være i.

Mit største ønske er at få min sag ved erstatningsnævnet og AES afsluttet, således jeg, mentalt, kan komme videre med mit liv.

Mit håb med denne mail, er at du, i dit virke som justitsminister, kan gøre noget. Eller fortælle mig noget, for man får intet at vide

Med Venlig hilsen

Karsten Pillsburg

Skrevet med hjælp fra min kæreste.